

JAMES PATTERSON

ȘI CHRIS GRABENSTEIN

ILUSTRĂȚII DE LAURA PARK

VERSIUNE ÎN LIMBA ROMÂNĂ DE SORIN PETRESCU

CORINT JUNIOR

Redactare: DANIEL EBERHAT
Tehnoredactare computerizată: LORENA IONICĂ

Cover Design by Tracy Shaw
Cover Art by Laura Park
Cover © 2015 by Hachette Book Group, Inc.

James Patterson and Chris Grabenstein
I TOTALLY FUNNIEST
Copyright © 2015 by James Patterson
Illustrations by Laura Park

This edition published by arrangement with
Little, Brown and Company, New York, New York, USA.
All rights reserved.

Toate drepturile asupra acestei ediții
sunt rezervate Editurii CORINT JUNIOR,
imprint al GRUPULUI EDITORIAL CORINT.

ISBN 978-973-128-574-0
București, 2015

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PATTERSON, JAMES

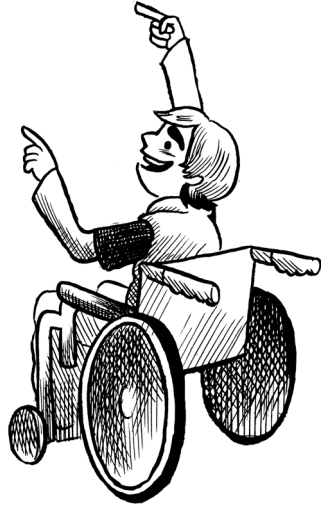
Eu, superhaios! – O poveste din generală / James
Patterson și Chris Grabenstein ; trad.: Sorin Petrescu ; il.: Laura
Park. - București : Corint Junior, 2015
ISBN 978-973-128-574-0

I. Grabenstein, Chris
II. Petrescu, Sorin (trad.)
III. Park, Laura (il.)

821.111(73)-31=135.1

*Pentru Serena Wetmore,
cel mai înfocat fan
al lui Jamie.*

JP

PARTEA I
ÎN FINE, FINALELE!

Capitolul 7

PORNIȚI CRONOMETRUL!

Sal! Sunt Jamie Grimm și e grozav să mă aflu iar în fața publicului. În felul acesta, n-o să fiu singur peste trei zile, când va fi să mor.

Să vă explic.

Am câștigat mai multe etape ale unui concurs numit *Cel mai amuzant copil comedian de pe planetă*, respectiv etapa locală, cea statală, cea regională și semifinalele. Peste trei zile mă voi prezenta la MAREA FINALĂ, care se va ține la Hollywood.

Încerc din răspuțeri să nu intru în panică.

Din păcate, cu toții țin să-mi reamintească ce catastrofă mă așteaptă.

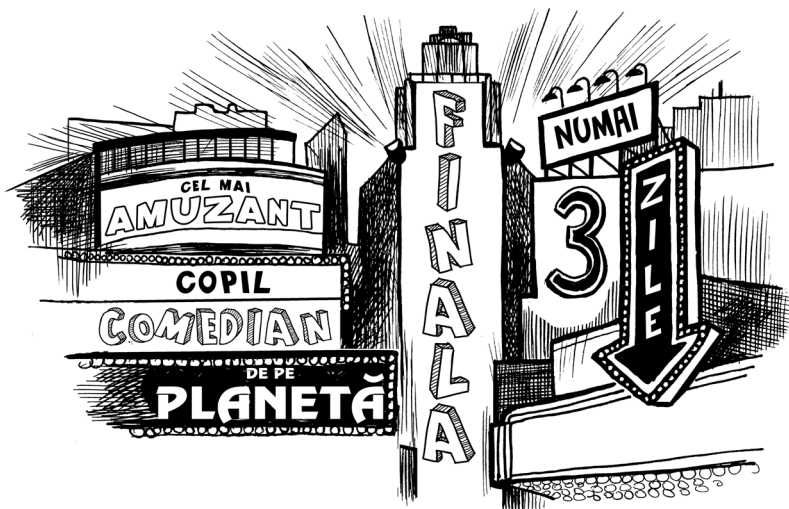
Prietenii mei de la școală.

Bucătăreasa de la cantină.

Profii, străinii, chiar și reclamele din Times Square!

Întreaga mea viață a devenit o competiție nebună cu alți comici. Am reușit să trec de optimi, am intrat în sferturi, de unde am țâșnit spre marea finală.

Ah, *în caz că* nu ați aflat încă, vă spun eu că marea finală se va desfășura peste TREI ZILE.

Dar nu vă faceți griji, chiar dacă nu sunteți din zona Los Angeles, mă puteți urmări murind. În direct. La televiziunea prin cablu, pe canalul YUX.

Apropo, *să mori pe scenă* este sintagma folosită de comedianți atunci când o dau în bară, se fac de răs sau o iau în freză atât de rău, încât sunt gratulați cu huiduieli și pictați cu legume putrezite. Ceea ce e posibil să mi se întâmple și mie peste, vai, doar TREI ZILE!

Așa că pregătiți fanfara olimpică pentru înmormântare.

Totul se reduce la asta, cum se spune pe canalele de sport: acum sau niciodată! Învingi sau mori! Valabil pentru toate bilele... deși nimeni nu mai joacă astăzi bile. Peste trei zile nu va mai exista niciun mâine, prin urmare, cui îi mai pasă de prognoza pe o săptămână?

Mda! Concursul ăsta de comedie e pe cale să devină cât se poate de serios! Și, după cum am spus, pentru runda finală de la Hollywood au mai rămas *în picioare* doar opt concurenți.

De fapt, ceilalți șapte puștani or să facă partea de stand-up. Eu? Mai puțin.

Dacă încă nu v-ați dat seama, eu fac stand-up comedy, fără însă să mă încadrez punctual în fișa postului.

* Compoziție muzicală pop-jazz, aparținând lui James Q. „Spider” Rich și popularizată de saxofonistul Randolph în 1963.

Capitolul 2

ORAȘUL VESELIEI: AȘEZAREA ÎNCRUNTAȚILOR

Vi-i prezint pe cei din familia Veselie.

Așa i-am poreclit eu pe mătușa, unchiul și verii mei. Am locuit cu ei în Long Beach, o suburbie a New York-ului, imediat după ce am fost externat din spitalul în care m-am recuperat după groaznicul accident de mașină. Accidentul în care mi-am pierdut părinții și sora, ca să nu mai amintesc de faptul că am paralizat de la brâu în jos.

Vedeți cât de încântați sunt cei din familia Veselie din pricina marelui concurs de comedie care se va desfășura peste trei zile? Credeți-mă, așa arată ei când sunt încântați.

— Vezi dacă ai pus în bagaj și niște chiloți de schimb curați pentru Hollywood, spune doamna Veselie.

— Și periuța de dinți, adaugă domnul Veselie.
Dar să n-o împachetezi în chiloții de schimb. Eu am
făcut așa odată și după aia am regretat gestul.

Ați băgat de seamă că membrii familiei Veselie nu obișnuiesc să zâmbescă prea des? De aici și porecla. Chiar și câinele lor, Bătrânul Veselie, este posac. Ultima oară când a dat din coadă a fost ca să plesnească o muscă.

Îmi împing scaunul cu roțile afară din dormitorul meu aflat în garajul familiei Veselie (unde sunt parcate toate chestiile cu roți – mașina de tuns iarba, roaba, mașina de dezăpezit, eu) și o iau spre școală. Fiind destul de devreme încă, nu întâlnești câini care-și plimbă stăpânii.